

แนวปฏิบัติ “การควบคุมครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรม” กรณีที่ยกข้อพิจารณาแล้วไม่สามารถรับเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยได้

.....

1. ความเป็นมา

ด้วยปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรมได้ได้ผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้เทคโนโลยี และผลผลิตจากการวิจัยมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะผลงานวิจัยที่มีลักษณะ “ครุภัณฑ์ไม่มีตัวตน” เช่น ซอฟต์แวร์ สิ่งประดิษฐ์ งานที่ไม่มีรูปร่างทางกายภาพ แต่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นทรัพยากรสำคัญต่อการพัฒนาและต่อยอดงานวิจัยในอนาคต และแหล่งทุนภายนอกกำหนดให้หน่วยรับงบประมาณควบคุม ดูแล และบริหารจัดการครุภัณฑ์ โดยผลงานวิจัยและนวัตกรรมบางโครงการกองพัสดุยังไม่พิจารณาเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยได้ ทำให้ยังขาดกระบวนการที่ชัดเจน ส่งผลให้เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูล

ดังนั้น สถาบันวิจัยและพัฒนาตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นที่ต้องมีกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพื่อให้หัวหน้าโครงการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นไปแนวทางเดียวกัน จึงได้จัดทำแนวปฏิบัติการควบคุมครุภัณฑ์ไม่มีตัวตนจากงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานในการบันทึก ตรวจสอบ และติดตามครุภัณฑ์ไม่มีตัวตนอย่างเป็นระบบ ช่วยให้หัวหน้าโครงการวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีแนวปฏิบัติ “การควบคุมครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรม” กรณีที่ยกข้อพิจารณาแล้วไม่สามารถรับเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ให้การปฏิบัติงานที่ชัดเจนเป็นไปแนวทางเดียวกัน

3. คำนิยาม

ครุภัณฑ์ไม่มีตัวตน หมายถึง สินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงินที่สามารถระบุได้และไม่มีลักษณะทางกายภาพ

4. ขั้นตอนการควบคุม “การควบคุมครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรม” กรณีที่ยกข้อพิจารณาแล้วไม่สามารถรับเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มหาวิทยาลัยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยและนวัตกรรมจากแหล่งทุนภายนอก และแหล่งทุนภายนอกกำหนดเงื่อนไขให้มหาวิทยาลัยแจ้งรหัสครุภัณฑ์ให้ทราบ หัวหน้าโครงการวิจัยดำเนินการดังนี้

1. หัวหน้าโครงการวิจัยจัดทำหนังสือถึงกองพัสดุเพื่อขอให้กำหนดรหัสครุภัณฑ์จากงานวิจัยและนวัตกรรม (ตามแบบฟอร์มที่ 1)

2. กองพัสดุพิจารณาครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรมแล้ว มีผลการพิจารณาเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 2.1 พิจารณารับเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยแล้ว แจ้งรหัสครุภัณฑ์ให้หัวหน้าโครงการวิจัยทราบ เพื่อดำเนินการแจ้งแหล่งทุนภายนอกต่อไป
- 2.2 พิจารณาแล้วไม่รับเป็นทรัพย์สินมหาวิทยาลัย แจ้งหัวหน้าโครงการวิจัยทราบเพื่อดำเนินการแจ้งสถาบันวิจัยและพัฒนากำหนดรหัสควบคุมครุภัณฑ์จากงานวิจัยและนวัตกรรม (ตามแบบฟอร์มที่ 2)

3. จากกรณีตามข้อ 2.2 สถาบันวิจัยและพัฒนาได้รับหนังสือจากหัวหน้าโครงการวิจัยให้กำหนดรหัสควบคุมครุภัณฑ์ สำนักงานเลขานุการ งานอำนวยการกำหนดรหัสควบคุมครุภัณฑ์แล้วแจ้งหัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อแจ้งแหล่งทุนภายนอกทราบต่อไป

4. ในรอบ 1 ปีงบประมาณ สถาบันวิจัยและพัฒนารวบรวมรายการครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรม ให้หัวหน้าโครงการวิจัยเจ้าของผลงานพิจารณาการนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

4.1 กรณีนำไปใช้ประโยชน์ หัวหน้าโครงการวิจัยทำหนังสือเสนอมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาการใช้หรืออนุญาตให้ใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมในการผลิตผลิตภัณฑ์ การจัดทำบริการ การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต การจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ หรือการดำเนินการอื่นใดในเชิงพาณิชย์ หรือสาธารณประโยชน์ หรือนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง หรือวิจัยเพื่อพัฒนาต้นแบบ ผลิตภัณฑ์หรือต่อยอดผลงานนั้น และให้หมายความรวมถึงการจำหน่ายจ่ายโอนผลงานวิจัยและนวัตกรรมโดยมีประโยชน์ตอบแทนที่คำนวณเป็นเงินได้ด้วย

4.2 กรณีไม่นำไปใช้ประโยชน์ หัวหน้าโครงการวิจัยทำหนังสือถึงสถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อให้สถาบันวิจัยและพัฒนาควบคุมครุภัณฑ์ (ไม่มีตัวตน) จากงานวิจัยและนวัตกรรม ภายในระยะเวลา 2 ปี หากล่วงเลยระยะเวลาที่กำหนดดังกล่าว ให้สถาบันวิจัยและพัฒนาดำเนินการจำหน่ายออกจากทะเบียนคุม

Flow Chart ขั้นตอนขอรหัสครุภัณฑ์ไม่มีตัวตนที่ได้จากงานวิจัยและนวัตกรรม

